

Armsad sõbrad!

Tähistame käesoleval aastal sinimustvalge värvikombinatsiooni 140. aastapäeva.

29. septembril 1881. aastal pidas rühm Tartu Ülikooli rahvuslikult meelestatud üliõpilasi „Vironia“ osakonna asutamiskoosoleku, millel valiti oma värvideks sinine, must ja valge. Ametlikku staatust osakond baltisaksa korporatsioonide vastuseisu tõttu kahjuks veel ei saanud, kuid sinimustvalge värvikombinatsioon oli sündinud. Kõigest kolm aastat hiljem, 4. juunil 1884 pühitseti sinimustvalge liputrikoloorina ning sündis meie rahvuslipp.

Vaimulik Aleksander Mäevälja (1857-1938) on 1934. aastal ajalehes „Postimees“ (nr. 144, 30. mai 1934) ühe värvivaliku tegemise juuresviibijana selgitanud: *„Värvid pidid meile tuletama meelde, kes oleme, kuhu kaldume ja püüame – sama pidid teisedki tulevikus teadma: oleme eestlased, tahame eestlasteks jääda, selleks on meil õigustus ja kohustus /.../ Eks sinine taevas kata meie kodumaad, lõunas on meil sinipinnalised järved, põhjas Virumaal asetsevad sininimelised mäed. Must värv võitis omale koha meie rahva musta ja piinarikka mineviku, kodumaa musta tootva mulla, mulgi musta kuue ja head tuld andvate mustade süte meenutajana.“* Valge värvi kohta ütles aga Hugo Treffner (1845-1912): *„Ise püüame valguse poole ja rahvale anname valgust. Päikesepaiste ei tohi meil puududa – valge värv kuulugu meie rahvuslikkude*

sümbolite hulka!“ (samas)

Täna, Eesti Vabariigi 103. aastapäeval oleme heisanud sinimustvalged lipud üle Eestimaa, et nende pühade värvide alla võiks koonduda kogu Eesti rahvas – Vilsandilt Narva jõeni, Mohni saarest Haanja kõrgustikuni.

Õnnistagu seda lippu, meie vaba riiki, tema juhte ja rahvast kõigeväeline Jumal – Isa, Poeg ja Püha Vaim. Aamen.

*Urmas Viilma
EELK peapiiskop
24. veebruar 2021*